

การพัฒนาแบบการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เรืองฤทธิ์ กิตติวิทยาพงศ์^{1*} นันทิยา ดวงกุ่มเมศ² อีระเดช ชื่นประภาณุสรณ์³

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ สภาพปัญหา นโยบายและแนวทาง การสื่อสารรณรงค์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม และสร้างรูปแบบการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อสำรวจ ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมและแกนนำชุมชน จำนวน 14 คน และสนทนากลุ่ม เพื่อตรวจสอบรูปแบบการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t - test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1. การวิจัยเชิงปริมาณ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ในการเปิดรับข่าวสาร การรณรงค์ในระดับน้อย สภาพปัญหาจากเทศบาล ประชาชน และชุมชนมีการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในระดับปานกลาง ภาพรวมการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความรู้ในระดับมาก ทักษะในระดับเห็นด้วยมาก และพฤติกรรมในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง การทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระดับการศึกษาและรายได้ต่างกันมีทัศนคติและพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความสัมพันธ์การเปิดรับข่าวสาร การรณรงค์ ความถี่จากสื่อประชาสัมพันธ์เทศบาลมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและพฤติกรรมส่วนความสัมพันธ์สภาพปัญหา ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่าท้องถิ่นเทศบาลมีนโยบายและแนวทางการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้สื่อรณรงค์เพื่อการเข้าถึง โน้มน้าวใจและการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างครบวงจร และผู้วิจัยนำผลการวิจัยครั้งนี้มาพัฒนาเพื่อสร้างรูปแบบการสื่อสารรณรงค์หลักปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชน (3 Rs – CSM Model) ประกอบด้วย R = Reduce/การลดการใช้ R = Reuse/การใช้ซ้ำ R = Recycle/การนำกลับมาใช้ใหม่ C = Community participation/การมีส่วนร่วมของชุมชน Selective exposure/การเลือกเปิดรับข่าวสาร และ M = Management/การจัดการภาพรวม การสนทนากลุ่มการพัฒนาแบบการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

คำสำคัญ : การสื่อสารรณรงค์, การเปิดรับข่าวสาร, การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ

¹ หลักสูตรการจัดการชุมชนบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการสื่อสาร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

² อาจารย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต e-mail: canuntiya@yahoo.co

³ อาจารย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต e-mail: teera_det@hotmail.com

*ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: deo@rmutr.ac.th

THE DEVELOPMENT OF COMMUNICATION CAMPAIGN MODEL FOR INTEGRATED COMMUNITY SOLID WASTE MANAGEMENT IN PRACHUAP KHIRIKHAN PROVINCE

Reungrit Kittivitayapong^{1*} Nuntiya Doungphummes² Peeradet Chuenprathanusorn³

Abstract

The dissertation in the title of “The Development of Communication Campaign Model for Integrated Community Solid Waste Management in Prachuap Khirikhan Province”, aimed to study the exposure of campaign messages, policy and guideline decision making for communication campaign. It is depending on the relationship between three factors; knowledge, attitude and behavior, and then design the communication campaign’ model. This is a mixed research between the qualitative and quantitative methods; in term of quantitative method the data collecting by questionnaires from the sampling group of 400 people in Prachuap Khirikhan municipality. While the 14 person as the administrators of the Environment and Public Health, the community leaders were interviewed and discussed in group for the quantitative aspect. The data was analyzed by the frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way Anova and Pearsan’s product moment correlation coefficient, and the analysis and synthesis methods were employed for the qualitative aspect.

The result(s) reveal by the following;

1. For quantitative method, it was found that the frequency of campaign exposure was in less, and the problems from municipality, local people and community for integrated solid waste management were in the moderate level. Overall of this finding was in highly ranking in knowledge, attitude but in moderate level in practicum. In hypothesis testing, revealed the educational level and income was not difference attitude and practice on integrated community solid waste management at 0.05. There was the relationship between willingness to get information campaign, frequency of municipal public relation. There was a statistic significantly difference at 0.05 on the relationship between problems, knowledge, attitude and practice on integrated community solid waste management in Prachuap Khirikhan. Knowledge and attitude with practice had statistic significantly difference at 0.05.

2. In terms of qualitative aspect, the results showed that municipality had the policy and guidelines in communication campaign for integrated community solid waste management in Prachuap Khirikhan by implementing media for access, persuasion and cooperation in community solid waste management in all aspects. The researcher developed the results gained

¹Doctoral Student, Major Communication Management, Graduate School, Suan Dusit Rajabhat University, Email : deo@rmutr.ac.th

²Advisor, Graduate School, Suan Dusit Rajabhat University, Email : canuntiya@ahoo.com

³Advisor, Graduate School, Suan Dusit Rajabhat University, Email : teera_det@hotmail.com

to create the model in communication campaign as Practice Principles for Solid Waste Management by Community (3 Rs – CSM Model) which refers to Reduce, Reuse, Recycle, Community participation, Selective exposure and Management. Management, group discussion in the development of communication campaign for integrated community solid waste management were in highest level.

Keywords : Communication Campaign, Selectivity, Integrated solid waste management

บทนำ

กระแสการเรียกร้องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากประชาคมโลกได้ผลักดันและเป็นแรงกระตุ้นให้ประเทศไทยมีการกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและหันมาให้ความสำคัญกับปัญหาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยได้ดำเนินการเคลื่อนไหวในเวทีโลกนามาสู่ข้อตกลงระหว่างประเทศในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรร่วมกัน เพื่อปกป้องฐานทรัพยากรและรักษาความสมดุลยั่งยืนระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กลุ่มงานราชกิจจานุเบกษา สำนักนิติธรรม, 2554, หน้า 9-10) ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559 ที่ให้ความสำคัญกับการสร้างเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Creative and Green Economy) ด้วยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมในสังคม และเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลก ที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ โดยเปิดโอกาสให้เข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างเท่าเทียมกันและสร้างภูมิคุ้มกันต่อความเสี่ยงที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น

ทุกวันนี้ประชาชนมีความตื่นตัวเรื่องปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย และพยายามแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อรับรู้ถึงระดับความรุนแรงของปัญหาและผลกระทบที่ตามมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหา น้ำเน่าเสีย อากาศเป็นพิษหรือปัญหาขยะมูลฝอย ล้นเมือง กำลังกลายเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ คุณภาพชีวิต และมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคม ผลการพัฒนาประเทศช่วงที่ผ่านมาได้สะท้อนให้เห็นปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขาดความสมดุลและยั่งยืน ดังนั้นการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 – 2559 (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2555, หน้า 10-19) ที่ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ควบคู่กับการใช้อย่างตระหนักรู้คุณค่าในการบริหารจัดการแบบบูรณาการ การผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ การควบคุมและลดมลพิษเพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน อย่างไรก็ตามนโยบายและมาตรการหนึ่งของการควบคุมและลดมลพิษขยะมูลฝอยชุมชนเป็นการดำเนินงานที่มุ่งเน้น การป้องกันและลดมลพิษ ณ แหล่งกำเนิด โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะมูลฝอยเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด

ปัจจุบันขยะมูลฝอยชุมชนเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในหลายแห่งของประเทศและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ขณะที่ความสามารถในการจัดการขยะมูลฝอยยังไม่เหมาะสมเนื่องจากการใช้ระบบและวิธีที่ไม่สอดคล้องกับลักษณะปัญหาของชุมชน (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2554, หน้า 1-2) การดำเนินงานที่ผ่านมาเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และขาดการจัดทำแผนหลัก ที่เป็นกรอบปฏิบัติงานในระยะยาวจนปรากฏเป็นข้อหาร้องเรียนและเกิดการคัดค้านหรือประท้วงต่อต้านจากประชาชนที่อยู่ใกล้เคียงหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบ อนาคตหากไม่มีการจัดการขยะมูลฝอยที่ดีพอแล้วประชาชนทุกคนคงต้องเผชิญกับปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากขยะมูลฝอยไม่ว่าจะเป็นปัญหาปริมาณขยะมูลฝอยที่เพิ่มขึ้นจนไม่สามารถเก็บขนได้ทัน ปัญหาการจัดหาสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยรวมถึงปริมาณขยะมูลฝอยอันตรายที่เพิ่มสูงขึ้นตามสถานการณ์การพัฒนาประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ปัญหาขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในสังคมไทยได้ทวีความรุนแรงถึงระดับที่ทุกฝ่ายต้องหาแนวทางร่วมมือกันแก้ไขโดยเฉพาะ การกำจัดขยะมูลฝอยจำนวนมากทั้งที่เกิดจากพฤติกรรมกรอุปโภคบริโภค การขยายตัวของชุมชนและการเพิ่มขึ้นของประชาชน อย่างเช่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ก็มีปัญหาปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น ปี พ.ศ. 2550 ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปริมาณ 212.50 ตัน/วัน

หรือเท่ากับ 77,562 ต้น ในจำนวนนี้เป็นปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลเมืองหัวหิน 120 ต้น/วัน คิดเป็นร้อยละ 56.47 ที่เหลือร้อยละ 43.53 เป็นขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลอื่น ๆ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, 2553, หน้า 1-2) สำหรับปริมาณการเกิด ขยะมูลฝอยชุมชนในแต่ละวันเมื่อคิดเทียบจากจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร 180,939 คน (สำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครอง, 2555) พบว่า ปริมาณการเกิดขยะมูลฝอยชุมชนในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีน้ำหนักเฉลี่ย 1.28 กิโลกรัม/คน/วัน ซึ่งปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในแต่ละวันนั้นจำเป็นต้องทำการเก็บรวบรวมและขนส่งไปกำจัดด้วยวิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

จากสภาพการณ์ดังกล่าวทำให้ประชาชนในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ประสบกับปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี แต่หน่วยงานที่รับผิดชอบไม่สามารถดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนอย่างถูกสุขลักษณะ สาเหตุของปัญหาเกิดจากการขาดแคลนสถานที่ทิ้งและการกำจัดขยะมูลฝอยมีข้อจำกัดของงบประมาณดำเนินการ และขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญการจัดเก็บค่าธรรมเนียมยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรเพราะประชาชนขาดความร่วมมือ หน่วยงานปฏิบัติขาดแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนและไม่มีการประสานให้เกิดความร่วมมือกัน รวมทั้งการขาดการบริหารจัดการที่เป็นระบบในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อการรับรู้ถึงระดับความรุนแรงของปัญหาและผลกระทบที่ตามมา นอกจากนี้การสื่อสารณรงค์เพื่อการรับรู้ สร้างจิตสำนึกและพฤติกรรมที่เหมาะสมกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ทำให้ประชาชนในชุมชนดูเหมือนจะยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

ยิ่งไปกว่านั้นปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์นับวันจะมีแนวโน้มทวีความรุนแรงถึงในระดับที่ประชาชนทุกฝ่ายจะต้องตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว การสื่อสารณรงค์จึงนับได้ว่ามีบทบาทสำคัญในการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปัญหาไม่ได้อยู่ที่การขาดความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังอยู่ที่ทัศนคติและพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ โดยนัยนี้หน่วยงานท้องถิ่นเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จะมีบทบาทและความสำคัญในการดำเนินการสื่อสารณรงค์ในรูปแบบต่าง ๆ ในลักษณะการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยการใช้สื่อเพื่อการสื่อสารณรงค์ได้หลากหลาย เช่น สื่อมวลชน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบุคคล สื่ออินเทอร์เน็ต และการจัดกิจกรรมณรงค์ เป็นต้น เพื่อการเข้าถึงโน้มน้าวใจและจูงใจเปลี่ยนแปลง เชิงทัศนคติและพฤติกรรมให้สามารถบรรลุนโยบายและแนวทางการสื่อสารณรงค์ที่มุ่งเน้นการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ข้อจำกัดการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการแก้ไขที่ต้นเหตุของปัญหา นั่นคือการสร้างจิตสำนึกและพฤติกรรมที่เหมาะสมของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ ซึ่งสามารถดำเนินการด้วยการสื่อสารณรงค์ที่เน้นการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และพฤติกรรมหรือการกระทำในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการที่กำหนดขึ้นโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับรูปแบบของการสื่อสาร งบประมาณ และระยะเวลาที่กำหนดเพื่อให้แผนงานที่กำหนดไว้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ นอกจากนี้การสื่อสารณรงค์มีบทบาทสำคัญ ในการทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เพื่อสร้างจิตสำนึกและตระหนักถึงคุณค่าของความร่วมมือในการดำเนินงานจัดการ ขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ การใช้สื่อเพื่อการสื่อสารณรงค์สามารถสื่อสารกิจกรรมการณรงค์ได้หลากหลายและการนำเสนอเนื้อหาจะต้องมีการจัดทำให้เหมาะสมกับประชาชนกลุ่มเป้าหมาย

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจและต้องการทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์” เพื่อให้ทราบสภาพที่แท้จริงของการเปิดรับข่าวสาร การรณรงค์ ระดับสภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งนโยบายและแนวทางการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยผู้วิจัยจะค้นหาและนำผลของความรู้ที่อยู่ระหว่างการศึกษาไปเป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ และสภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ และสภาพปัญหาในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ กับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ ในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
4. เพื่อศึกษานโยบายและแนวทางการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
5. เพื่อสร้างและนำเสนอรูปแบบการสื่อสารรณรงค์ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ การเปิดรับข่าวสาร การรณรงค์ สภาพปัญหา ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเกี่ยวกับ การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ และสภาพปัญหากับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยเน้นการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์การจัดการ ขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการที่มีประสิทธิผล ได้แก่ การลดปริมาณขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย และการใช้ประโยชน์ ขยะมูลฝอย สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และแกนนำชุมชน ด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 14 คน และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ใช้แบบสอบถามประกอบ การตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสื่อสารรณรงค์ เพื่อการ

จัดการขยะมูลฝอยชุมชน แบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม นักวิชาการสิ่งแวดล้อม สื่อมวลชนท้องถิ่น และแกนนำชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 11 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างการทดสอบสมมติฐาน ใช้ค่าสถิติ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์และการสังเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

1. การวิจัยเชิงปริมาณ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 31 – 40 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพส่วนตัว รายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในเขตเทศบาล 16 ปีขึ้นไป ส่วนการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ จากสื่อแต่ละประเภทมีความถี่หรือความบ่อยครั้งการเลือกเปิดรับสื่อและข้อมูลข่าวสารการรณรงค์อยู่ในระดับน้อย และระยะเวลา การเปิดรับข่าวสารการรณรงค์อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสภาพปัญหาจากเทศบาล ประชาชน และชุมชน มีการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการอยู่ในระดับปานกลาง ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความรู้การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการอยู่ในระดับมากที่สุด ทิศนคติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง

การทดสอบสมมติฐาน พบว่า

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ และระยะเวลาที่อยู่อาศัยในเขตเทศบาลต่างกัน จะมีความรู้ ทิศนคติ และพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่แตกต่างกัน อาชีพต่างกัน จะมีทิศนคติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระดับการศึกษาและรายได้ต่างกัน จะมีทิศนคติและพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์กับความรู้การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ผ่านสื่อการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน/เพื่อนร่วมงานมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกับความรู้การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาล ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์กับทิศนคติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ผ่านสื่อจอประชาสัมพันธ์ เว็บไซต์ วารสาร/จุลสารท้องถิ่น/ แผ่นพับ/แผ่นปลิว ป้ายโฆษณา และสติ๊กเกอร์การรณรงค์ มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับทิศนคติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

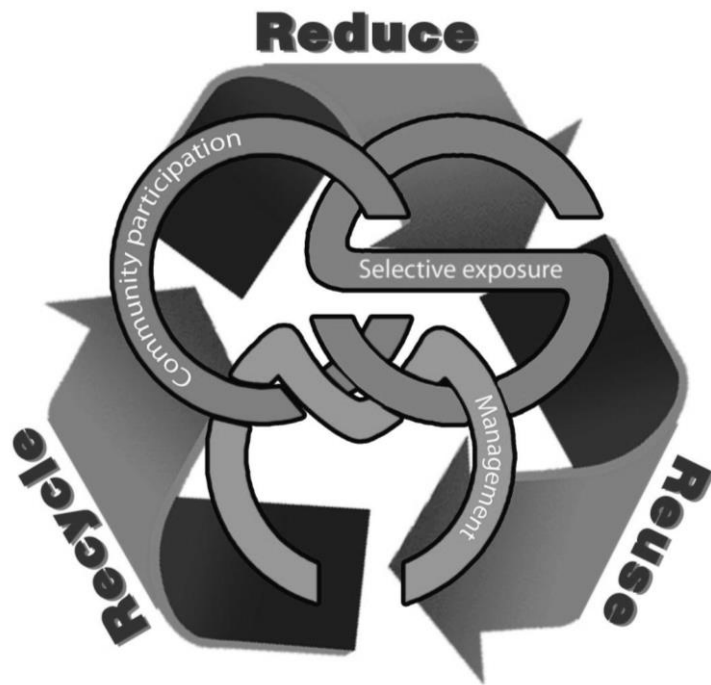
4. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์กับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ผ่านสื่อจอประชาสัมพันธ์เทศบาล มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนสื่อเสียง

ตามสายเทศบาล มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพปัญหาจากเทศบาล ประชาชน และชุมชน การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกับความรู้ และมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับทัศนคติและพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ความรู้มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกับทัศนคติและพฤติกรรม ส่วนทัศนคติมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่าท้องถิ่นเทศบาลมีการกำหนดนโยบายและแนวทางในการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยการใช้สื่อรณรงค์การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนภายใต้หลักการลด การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ เพื่อการเข้าถึง โน้มน้าวใจ และการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างครบวงจร ตั้งแต่การคัดแยก การเก็บรวบรวม การขนส่ง การนำไปใช้ประโยชน์ และการกำจัดที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ และผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มาพัฒนาเพื่อสร้างรูปแบบการสื่อสารรณรงค์ “รูปแบบหลักปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชน” (3 Rs – CSM Model) ประกอบด้วย R = Reduce (การลดการใช้) R = Reuse (การใช้ซ้ำ) R = Recycle (การนำกลับมาใช้ใหม่) C = Community participation (การมีส่วนร่วมของชุมชน) S = Selective exposure (การเลือกเปิดรับข่าวสาร) และ M = Management (การจัดการ) เพื่อให้ได้รูปแบบการสื่อสารรณรงค์การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่เหมาะสม ประชาชนในท้องถิ่นเทศบาลได้รับรู้ สนใจ ตระหนัก ตัดสินใจ ยอมรับ และเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชน ดังภาพที่ 1 ภาพรวมของการสนทนากลุ่มเพื่อการพัฒนาแบบการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาล ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ภาพที่ 1 รูปแบบการสื่อสารรณรงค์หลักปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชน
(3 Rs – CSM Model)

สรุป

จากการวิจัยสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยกลางคน มีความคิดเห็นต่อความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาล ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ เดอเฟลอร์ (DeFleur, 1996) ที่กล่าวว่าบุคคลแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารและเลือกใช้สื่อการรณรงค์ของผู้รับสาร ทำให้บุคคลแต่ละคนมีความคิดเห็น ความเชื่อ ความต้องการ ค่านิยม ทักษะ พฤติกรรม และการตัดสินใจยอมรับข่าวสารต่าง ๆ แตกต่างกันไป สอดคล้องกับแนวคิด เดวิสสัน (Davison, 1974) ที่กล่าวว่าบุคคลทุกคนมีความต้องการเลือกใช้สื่อหรือเปิดรับข่าวสารเพื่อสนองความพอใจและ ความต้องการของตน แม้ว่าบุคคลจะมีความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ พฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย และการใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดในกระบวนการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจของ ออวอร์ธ บิลันธนีโอวาท (2554) อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมจะมีลักษณะเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือเชิงเส้นตรง นั่นคือการให้ความรู้จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและส่งผลไปยังการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยผ่านสื่อชนิดต่าง ๆ และแนวคิด โรเจอร์ และชูเมคเกอร์ (Rogers and Shoemaker, 1971) กล่าวถึงความสัมพันธ์ที่เริ่มจากความรู้ความ

เข้าใจที่ถูกต้อง เกิดทัศนคติเห็นด้วย คล้อยตาม สนับสนุนข่าวสารการรณรงค์ในชั้นการยอมรับปฏิบัติหรือการกระทำและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ในที่สุด

นโยบายและแนวทางการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีแนวทางการสื่อสารรณรงค์การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในแต่ละชุมชนเพื่อการรับรู้ข่าวสาร ความรู้ การโน้มน้าวให้คล้อยตาม ผ่านช่องทางการเปิดรับข่าวสารและสื่อจากแหล่งต่างๆ ตามความสนใจและความต้องการ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนให้ภาคเอกชนและประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการนำขยะมูลฝอยชุมชนมาใช้ประโยชน์ ทั้งในส่วนของกลดปริมาณการเกิดขยะมูลฝอย (Reduce) การคัดแยกขยะมูลฝอย (Reuse) และการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) ที่มีลักษณะแบบบูรณาการและมีความยั่งยืน แม้สภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีแนวโน้ม จะรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ขาดระเบียบและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการดำเนินงานตั้งแต่การคัดแยก การเก็บขน การขนส่ง การกำจัด และการติดตามตรวจสอบ ขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยให้ความร่วมมือ ในการรักษาความสะอาดเท่าที่ควร เนื่องจากขาดความตระหนักต่อความรับผิดชอบต่อปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนทำให้มีการทิ้งตามพื้นที่ต่าง ๆ สิ่งสำคัญเพื่อการรับรู้ถึงปัญหาในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ จำเป็นต้องมีการประเมินสถานการณ์และทำความเข้าใจในเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดอุปสรรค ดังเช่น ทากะชิ คาวาเซ (Takeshi Kawase, 2547) อธิบายถึงกระบวนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและวิธีแก้ปัญหาด้วยวิธีการค้นหาความจริง การเสนอทางเลือกและนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน โดยจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่จะรณรงค์สร้างความตระหนักของประชาชน เพื่อเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยชุมชนได้อย่างถูกต้อง การลดปริมาณขยะชุมชนจำเป็นต้องมีการพัฒนากระบวนการผสมผสานตั้งแต่เริ่มแรกโดยเจ้าหน้าที่เทศบาล แกนนำชุมชน และประชาชนในท้องถิ่น

ผลการวิจัยครั้งนี้ได้พัฒนาสร้างรูปแบบการสื่อสารรณรงค์ หลักปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชน (3 Rs – CSM Model) ประกอบด้วย Reduce/การลดการใช้ Reuse/การใช้ซ้ำ Recycle/การนำกลับมาใช้ใหม่ Community Participation/การมีส่วนร่วมของชุมชน Selective exposure/การเลือกเปิดรับข่าวสาร และ Management/การจัดการ ที่สามารถดำเนินการไปตามวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตหรือวิถีชีวิต ของชุมชน ภายใต้หลักปฏิบัติ 3 Rs ในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกต้องตามหลักวิชาการสอดคล้องกับแนวคิด โซบาโนกลัส และคนอื่น ๆ (Tchobanoglous, et al., 1993) อธิบายถึงการให้ความสำคัญแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการเพื่อนำไปปฏิบัติในชุมชนตามความสำคัญของสภาพปัญหา ได้แก่ การลดปริมาณขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด การนำกลับมาใช้ใหม่ การเปลี่ยนรูปขยะมูลฝอย และการฝังกลบนำไปสู่การสื่อสารรณรงค์ ผ่านสื่อหรือช่องทางการสื่อสาร ที่หลากหลายในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมที่หลากหลายของชุมชนในการเรียนรู้ การยอมรับ การตัดสินใจ และนำไปสู่การปฏิบัติในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

1.1 การสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถนำเป็นแนวทางปรับปรุงการรณรงค์การเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชน ตามนโยบายและเป้าหมายการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ที่ได้กำหนดไว้ และให้ความสำคัญการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นร่วมกับภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการและยั่งยืน

2.2 เพื่อให้การดำเนินการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ สามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรมและชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จการดำเนินการสื่อสารรณรงค์ที่สร้างความตระหนักให้เกิดขึ้นในสังคม และกระตุ้นให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมในการแก้ปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนในเชิงรุก โดยเน้นการควบคุมและลดปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ มีการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ เพื่อประโยชน์การใช้ทรัพยากรและงบประมาณดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพ

2.3 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับการสื่อสารรณรงค์ เพื่อกำหนดทิศทางนโยบายและแนวทาง การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการที่มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะการลดปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่ต้นทาง การส่งเสริมนโยบาย 3 Rs ได้แก่ การลดการใช้ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) ควรนำรูปแบบการสื่อสารรณรงค์ หลักปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชน (3 Rs – CSM Model) ไปสู่การปฏิบัติเพื่อพิจารณาถึงข้อดีหรือข้อที่ควรปรับปรุง และนำไปพัฒนารูปแบบการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการให้เหมาะสมต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การสร้างรูปแบบการสื่อสารรณรงค์หลักปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชน (3 Rs – CSM Model) ในครั้งนี้ ควรทำการศึกษากระบวนการสื่อสารรณรงค์และประสิทธิผลการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ โดยเฉพาะเรื่องนโยบาย เป้าหมายการสื่อสารรณรงค์ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น

2.2 การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการสื่อสารรณรงค์ของประชาชนเฉพาะพื้นที่ในเขตเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนั้น ควรทำการศึกษาการสื่อสารรณรงค์ของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ได้รูปแบบการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.3 การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการเฉพาะหลักการ 3 Rs ได้แก่ Reduce/ลดการใช้ Reuse/การใช้ซ้ำ และ Recycle/นำกลับมาใช้ใหม่ ดังนั้น ควรทำการศึกษาการสื่อสารรณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการด้วยวิธีการรูปแบบอื่น ๆ ด้วย เช่น Reduction/การลดขยะมูลฝอย Separation/การคัดแยก Reuse/การใช้ซ้ำ Recycle/หมุนเวียนนำกลับมาใช้ใหม่ และ Disposal/การกำจัด เพื่อให้ได้รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการที่มีความเหมาะสมและครอบคลุมขั้นตอนการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนต่อไปในอนาคต

2.4 การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ ดังนั้น ควรทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และมาตรการทางกฎหมาย การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ และศึกษาเปรียบเทียบมาตรการต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ

2.5 การวิจัยครั้งนี้ ศึกษานโยบายและแนวทางในการสื่อสารรณรงค์ เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ ดังนั้น การกำหนดนโยบายและแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ควรมีมาตรฐานนโยบายที่ชัดเจนและนำไปปฏิบัติได้จริงในแต่ละพื้นที่ โดยการบูรณาการความสัมพันธ์ระหว่างการผสมผสานด้านเทคนิค และการรณรงค์เสริมสร้างเครือข่ายชุมชนการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างเป็นระบบ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องถิ่นเทศบาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม นักวิชาการสิ่งแวดล้อม สื่อมวลชนท้องถิ่น และแกนนำชุมชน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทิยา ดวงกุ่มเมศ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์ ที่ให้คำแนะนำในการจัดทำดัชนีพันธกิจและบทความวิจัยจนสำเร็จลุล่วงและมีความสมบูรณ์ทางวิชาการ

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. (2554). คู่มือการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร : กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม.
- กรรณิการ์ อัครเดชา. (2550). การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กลุ่มงานราชกิจจานุเบกษา. (2554). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนิติธรรม สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.
- กิตติมา สุรสนธิ. (2548). ความรู้ทางการสื่อสาร. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เกศินี จุฑาวิจิตร. (2548). การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นครปฐม : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ควาเว, ทาเกะชิ. (2547). คน – ศูนย์กลางของการแก้ไขปัญหา : หลักการบริหารเพื่อการปรับปรุง (แปลจาก Human – Centered Problem Solving : The Management of Improvements โดย ฮานี อ่วมอ้อ). กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ธเรศ ศรีสถิตย์. (2553). วิศวกรรมการจัดการมูลฝอยชุมชน. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. (2553). แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการขยะรวมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ประจวบคีรีขันธ์ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2555). แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555-2559. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- สุรัตน์ ตรีสกุล. (2550). หลักนิเทศศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- อรรธรณ ปิณฑน์โอวาท. (2554). การสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Davison, D.E. (1974). The Periodicals Collection : its Purpose and Use in Libraries. Andre Deutsch.
- DeFleur, Melvin L. (1996). Theories of Mass Communication. New York : David McKay.
- Doug, Newsom. (2000). This is PR : the Realities of Public Relations. (7th ed.). Belmont, Calif : Wadsworth Thomson Learning.
- Good, Carter V. (1973). Dictionary of Education. New York : Mc Graw Hill.
- Jacobson, T., & Kolluri, S. (1999). Participatory Communication as Communication Action. In T. Jacobson., & J. Servaes (eds.). Theoretical Approaches to Participatory Communication. Cresskill, New York : Hampton Press.

- Klapper, Joseph T. (1960). The Effect of Mass Communication. New York : The Free Press.
- McQuail, D. (1983). Mass Communication Theory. Newbury Park, CA : Sage.
- Rogers, Everett M., & Shoemaker, Floyd. (1971). Communication of Innovation : A Cross Cultural Approach. New York : The Free Press.
- Shan, K.L. (2000). Basic of Solid and Hazardous Waste Management Technology. New Jersey : Prentice-Hall.
- Singhal, A. (2001). Facilitating Community Participation Through Communication. New York : Unicef.
- Tchobanoglous, G., Theisen, H. & Vigil, S. (1993). Integrated Solid Waste Management : Engineering Principle and Manage